

A nyiregyházi pártaktíválésen:

Kádár János beszéde időszerű kül- és belpolitikai kérdésekről

(Folytatás a 2. oldalról.)
tunk, kijelölt utunkon haladunk tovább.

Pártunk gyakorlatban bevált politikája élvezi népünk bizalmát és támogatását. Nemzetközi helyzetünk és erős szövetségeseink vannak, tehát jó a feltételeink. És jó helyzetben mondotta ki a Központi Bizottság, hogy készülünk a párt XI. kongresszusára. Az adott viszo-

nyok és a kedvező feltételek között rajtunk, a párt munkásain, tagjain múlik, hogy a XI. kongresszus méltó legyen a párt forradalmi múltjához és a jelenben betöltött szerepéhez, rendelkezéséhez. Rajtunk múlik, hogy minél jobban betöltsék a funkciót, amit csak a kongresszus végezhet el: azt, hogy új, még jellemelőbb távlatokat mutat a szocialista épít-

és útján. Készülünk méltóképpen a párt XI. kongresszusára, hazánk felszabadulásának 30. évfordulójára. Legyen a jövő év szebb, mint az eddigiek. Ez a mi elvi szilárdágunkon, munkakészségünkön, harckészségünkön, akaratomunkon múlik. Nagyon bízom benne, hogy ez így is lesz — fejezte be nagy tapssal fogadott beszédét Kádár János.

Ülést tartott az Elnöki Tanács

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa pénteken ülést tartott. Az Elnöki Tanács törvényerejű rendeletben szabályozta egyes felsőoktatási — tanárségi és adjunktusi — munkakörök határozott idejű munkaviszonyban való ellátását.

A Minisztertanács előterjesztésére az Elnöki Tanács vezérőrnagyokat és rendőr vezérőrnagyokat nevezett ki.

Az Elnöki Tanács hozzájárult ahhoz, hogy kitüntetéses doktorokat avassanak.

Végül az Elnöki Tanács bírói ügyeket tárgyalta és egyéni kegyelmi előterjesztésekben döntött.

A párt első titkára fogadta a katonai tanács tagjait

Kádár János, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának első titkára pénteken a központi bizottság székházában fogadta a Varsói Szerződés egyesített fegyveres erői katonai tanácsának tagjait, élükön I. I. Jakubovszkijjal, a Szovjetunió marsalljával, az egyesített fegyveres erők főparancsnokával.

A szívélyes, baráti légkörben lezajlott találkozáson jelen volt Fock Jenő, a Minisztertanács elnöke, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja és Czinege Lajos vezérőrnagy, honvédelmi miniszter, a Központi Bizottság tagja.

A katonai tanács tagjai — a főparancsnokkal az élen — a Magyar Tanácsköztársaság kikiáltásának 55. évfordulója tiszteletére pénteken délelőtti korszorúttal helyezték el a Tanácsköztársasági emlékműnél, a Felvonulási téren.

A korszorúzáson részt vett Czinege Lajos vezérőrnagy, honvédelmi miniszter, valamint a Magyar Néphadsereg tábornoki karának több tagja.

A katonai tanács ülésén részt vett külöttségek pénteken elutaztak Magyarországról. A magas rangú vendégeket Czinege Lajos és a Honvédelmi Minisztérium más vezetői búcsúztatták.

A VDK külügyminisztere hazánkban

Pénteken néhány napos, hivatalos, baráti látogatásra hazánkba érkezett Nguyen Duy Trinh miniszterelnök-helyettes, a Vietnami Demokratikus Köztársaság külügyminisztere. Megérkezésekor a Ferihegyi repülőtérén Pujá Frigyes külügyminiszter — képviselő —, valamint a Külügyminisztérium más vezető beosztású személyiségei üdvözölték. Tegnap megkezdődtek a magyar—VDK tárgyalások.

Vándorzászló a KISZ-istáknak

Tegnap a vásárhelyi HÓDGÉP-nél ifjúsági nagygyűlést rendeztek abból az alkalomból, hogy a vállalat ifjúkommunistái tavalyi jó munkájuk eredményeképpen az idén másodszer is elnyerték a KISZ Központi Bizottságának Vörös Vándorzászlaját.

A vándorzászlót — miután méltatta a vállalat fiataljainak termelő és társadalmi munkáját, a KISZ-szervezet kiváló tevékenységét — Szabó János, a KISZ KB intézőbizottságának tagja, a Magyar Ifjúság főszerkesztője nyújtotta át Oroszvári Ferenc KISZ-csücsitkárnak.

Kollégiumavatás

Közel 24 millió forint költséggel építették fel Új-szegeden, a Rózsa Ferenc sugárúton a Vedres István Építőipari Szakközépiskola új, négyzetes kollégiumát. Az iskola 250 tanulójának nyújt kényelmes otthont az új kollégium. A szakközépiskola tanulóit 23 ezer társadalmi munkaórán segítték a kollégium létrejöttét.

Az ünnepélyes kollégium-avatásra tegnap, pénteken délelőtt került sor. Az ünnepségen többek között ott volt Hantos Mihály, a megyei tanács elnökhelyettese, Szabó G. László, a városi pártbizottság osztályvezetője és Prégai Tibor, a városi tanács elnökhelyettese is.

Képviseltették magukat a tervező- és kivitelező vállalatok és a testvérintézmények. Az ünnepségen Simor János, az építésügyi és városfejlesztési miniszter helyettese mondott avatóbeszédet. Méltatta az új kollégium építésében résztvevők munkáját, és kifejezte elismerését a kollégium tanárainak és diákjainak. Megállapította, hogy nagyszerű feltételek teremtetők ahhoz, hogy a régi kollégiumban elért eredményeket a jövőben fokozni tudják, és még magasabb szinten neveljék szocialista emberekké az építőipari szakközépiskola kollégiumi diákjait. Kovács Péter, a Vedres István Építőipari Kollégium igazgató-

ja vázolta az idén 25. születésnapját ünneplő szakközépiskola és kollégium múltját. Elek János, a kollégium diáktanácsának titkára a kollégium lakói nevében köszöntötte meg a nagyszerű létesítményt. Az ünnepségen közreműködött a Ságvári Endre Gyakorló Gimnázium énekkara, Szécsi József vezetésével.

Míg az építőipari szakközépiskola régi kollégiumában 20—30 tanuló szorongott egy szobában, addig az új kollégium tágas hálóiban 6 tanuló lakik. Minden emeleten világos és praktikus tanulósobák, étkezőtermek, jól felszerelt mosdó- és fürdőhelyiségek találhatók.

Együttes erővel

Úgy hisszük, mindenki előtt, aki áttanulmányozta az MSZMP X. kongresszusa után megjelent dokumentumokat, már 1970 őszén nyilvánvaló volt, hogy a benne felvetett megannyi feladat teljesítése csupán egy hosszú folyamat eredménye lehet. A kongresszusi határozat nem mindennapi, konkrét kérdéseket boncolgat, nem operatív teendőket sorakoztat, hanem sommázott áttekintést ad kül- és belpolitikai helyzetéről, kiemeli a legfőbb kérdéseket, irányt jelöl a további munkának, bátorít a konkrét kérdések kimunkálására, megoldására.

Az MSZMP Központi Bizottsága 1972 őszétől mostanáig, alig másfél év leforgása alatt, háromszor, kibővített ülésen vette össze a gyakorlati munkát a X. kongresszuson megfogadott elvekkel. A mérleg kedvező: politikánk irányvonala töretlen. A X. kongresszus határozatai áthatják mindennapi munkánkat, ezek szellemében készülünk az MSZMP következő, 1975 márciusára meghirdetett kongresszusára. Természetesen ez politika, nem dogma, részleteiben, a konkrét helyzettel függően, szüntelenül változik. Nagyon röviden, leegyszerűsítve azt mondhatjuk: pártunk mindennapi tevékenysége úgy változik, hogy közben általános politikája megújulva marad a régi. És ez nemcsak amolyan szellemes játék a szavakkal. Lényegére utaló példa pártunk munkapolitikája.

Pártunk mindenkor megkülönböztetett gondossággal tanulmányozta a munkásosztály véleményét, javaslatait, igényeit. Ezt tette a Központi Bizottság legutóbbi, 1974. március 19—20-i ülésén is. Természetesen ez a megkülönböztetett gondosság, hiszen a mi pártunk a munkásosztály pártja, marxista—leninista párt. Kommunista párt csak úgy elemezheti valósan a társadalomban végbemenő folyamatokat, úgy adhat számot a fejlődés irányáról és nagyságrendjéről, ha a társadalmi haladás jellegét megszabó, a társadalmat vezető, a hatalmat gyakorló munkásosztály helyzetéből és érdekeiből indul ki.

Pártunk osztályútközvetekben megvívott harca, történelmi tapasztalata azt bizonyítja, hogy újból és újból, a társadalmi-gazdasági haladás minden egyes szakaszában világossá kell tennünk a politikai és gazdasági döntések osztálytartalmát. Ez hatalmi érdek, gazdasági érdek, erkölcsi érdek.

Ebből az alapelvből indult ki pártunk Központi Bizottsága most is, amikor ismét elkészítette a X. kongresszus óta végzett munkánk mérlegét. Az elmúlt hónapok társadalmi tapasztalatai még inkább megerősítik, hogy a pártunk állandóan elemeznie kell a munkásosztály összetételében végbemenő változásokat; az osztály belső rétegződését; a munkásosztály különböző rétegeinek gazdasági, szociális helyzetét és politikai aktivitását. Rendszeresen elemeznünk kell, hogyan változik a munkásosztály helye szocialista társadalmi struktúránk egészében; hogyan alakul a munkásosztály viszonya a társadalom többi osztályához és rétegéhez, figyelembe véve azt is, hogy milyen változások mennek végbe a többi osztály és réteg helyzetében, összetételében. A munkásosztály nem zárt, mozdulatlan tömb. Számszerű növekedése, politikai, szakmai és általános műveltségének gyarapodása, társadalmi befolyásának és tekintélyének növekedése szüntelenül változó folyamat.

Egész társadalomban fokozatosan szélesedik a tudatos és tettekre kész aktív munkástömegek köre, erősödik ezek hangja, közéleti tevékenysége. Ezzel együtt társadalmi méretekben erősödött meg az a felismerés, hogy a szocialista fejlődésnek abban a magasabb szakaszában vagyunk, amikor céljaink megvalósulását az eddiginél is elsődlegesebben határozza meg a munkásosztály tevékenysége, a társadalomban elfoglalt vezető szerepének érvényesülése, az osztály tagjainak politikai tudatossága, felelősségérzete, hangulata és tettekre készsége.

Az elmúlt időszak kiemelkedő társadalmi politikai eseménye, a munkástömegek nagyarányú aktivizálódása. Ez épp úgy kifejeződik a munkában, a munkahelyi kezdeményezésekben, mint a közéleti tevékenységben. Tavaly március—áprilisban például a munkások százai részt vettek a választói jelölő gyűléseken és nagygyűléseken, szakszervezeti megbeszéléseken. De — amint ezt a Központi Bizottság legutóbbi üléséről kiadott közlemény kiemeli — pártunk szükségességnek tartja olyan átgondolt intézkedési rendszert kidolgozását, amelynek eredményeképpen

továbbnövekszik a munkások szerepe a társadalom mindennapi életében.

A Központi Bizottság 1972 novemberi ülése óta szembetűnően növekszik a párt és a munkásosztály megbecsülése és tekintélye társadalmunkban. A szövetkezeti parasztság, de az egyes társadalmi rétegek is megértették és alapvetően pozitívan fogadták a párt 1972. évi álláspontját, hogy minden területen növelni kell a munkásosztály politikai súlyát, befolyását, valamint a munkások emelésével és a munkások szociális — elsősorban lakásviszonyainak — javításával kapcsolatos intézkedések megvalósítására révén javítani kell gazdasági helyzetüket. 1973 januárjában, anyagi lehetőségeinkhez mérten, emeltük egyes dolgozó rétegek, főként a nagyipari munkásság bérét. Sikeresen bevezettük és újabb dolgozó rétegekre terjesztjük ki a 44 órás munkahetet. Több fontos intézkedést hoztunk az anyák és a nagycsaládok fokozottabb támogatására, életkörülményeik javítására. Lakosságunk aruellátása kielégítő. Tovább gyorsul a nagymérvű lakásépítkezés. A munkásosztály szép üzenettel, tettekkel felel pártjának: bíznak az MSZMP politikájában, igent mondanak a kormány intézkedéseire, amelyek felemelkedésünk biztosítékai.

A munkásosztály vezető szerepét oly módon kell erősíteni, hogy az szilárdítsa szövetségi politikánk hatékonyságát is. Pártunk minden döntését annak tudatában hozza, hogy az egész társadalmat vezetői, tehát felelős az egész társadalom helyzetéért, fejlődéséért, a társadalomban végbemenő folyamatokért, az egész nép boldogulásáért, a szocializmus keretei, a proletár diktatúra viszonyai között. A szövetségi politika erősítése — ezen belül elsősorban a munkás—paraszt szövetség erősítése — mind a két osztálynak alapvető érdeke. Ennek az érdekeknek a felismerése, érvényesítése azonban nem megy végbe valamifajta automatizmus útján. Kádár János elvtárs, az MSZMP Központi Bizottságának első titkára írja a A szocializmus teljes győzelméért című könyvében: „Világosan meg kell különböztetnünk az érdekazonosságot a véleményazonosságtól, mert ezek — társadalmi osztályok esetében — nem mindig esnek egybe... a parasztság jó része korábban nem értette meg, hogy a szocializmus elégit ki a legteljesebben az ő igényeit is, s véleménye a szocializmusról nem egyezett teljesen a munkásosztály véleményével. Ezért az alapvető érdekazonosság ellenére eddig fennállott bizonyos véleményeltérés is. A szocialista átszervezés befejezése arról tanúskodik, hogy a munkásosztály és a parasztság között most már nemcsak érdekazonosság, hanem véleményazonosság is van, a szocializmust illetően.”

Pártunk vezető testülete ismételtelen lezögezte: a munkásosztály és a parasztság testvéri szövetsége — a munkásosztály vezetésével — változatlanul a társadalom legjelentősebb ereje. Népünk helyes és támogatja azt a következetes, szilárd és elvhű marxista—leninista politikát, amelyet a Magyar Szocialista Munkáspárt másfél évtizede landakatlan erővel folytat, amelyből jöttányit sem enged, s amely megszabja a követendő utat. Folytatjuk azt a politikát, amelyet nálunk munkások, parasztek és más rétegek már jól ismernek, helyeselnek, támogatnak.

Értelmisségünk döntő többsége is látja, érzi, hogy a Központi Bizottság állásfoglalása az egész nép ügyét szolgálja. A magyar értelmiség nem külső szemlélője a korszakalkotó társadalmi, gazdasági változásoknak. Elfogadva a munkásosztály vezető szerepét, az értelmiség is gazdája országunknak, alkotó, anyagi és szellemi értékeit gyarapító, újat kereső, tervező gazdája. Tervei, elképzelései csak úgy lehetnek hatékonyak, ha gondolatait egyeztetni a párt, a munkásosztály céljaival.

A munkások közegeben élő értelmiségi — lett legyen az mérnök ember, vagy tisztviselő — kézzelfogható jelét tapasztalja, hogy a kézezi munka az egész ország — közötté az értelmiség — anyagi és erkölcsi gyarapodását szolgálja. Az MSZMP hagyományt vállalja és folytat, amikor arra kéri és ösztönzi az értelmiséget, hogy gazdag tapasztalatát ötvözze a munkások kiapadhatatlan leleményességével, áldozatvállalásával, tenniakarásával. Pártunk hagyományt vállal és folytat akkor is, amikor kéri, hogy kommunista és pártönkivüliek, munkások, parasztek, értelmiségiek, továbbá a városi kispolgári rétegek is fogjanak össze annak a felismerésnek a jegyében: a nemzet boldogulását szolgáló szocialista céljainkat csak együttes erővel érhetjük el.